

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING D.D. 21 JANUARI 2010 VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN DE GEMEENTE HAARLEM

Aanwezig de leden en plaatsvervangende leden:

De heren Van de Manakker (SP), Pen (CDA), De Ridder (PvdA), Rutten (VVD), Trompetter (Actiepartij), Vreugdenhil (CU-SGP) en de dames De Jong (GroenLinks), Kropman (PvdA), Özogul-Özen (SP), Swen (CDA) en Van Zetten (D66)

Afwezig met kennisgeving: de heer Azannay (GroenLinks)

Mede aanwezig: de heren Hiltmann (voorzitter) en Divendal (wethouder) en de dames Van der Molen (wethouder) en Taets van Amerongen-Ingram (secretaris)

Verslag: G-J. Timmermans (Notuleerservice Nederland)

1. Opening en mededelingen voorzitter

De **voorzitter** opent om 21.20 uur de vergadering en heet iedereen van harte welkom. Er is bericht van verhindering van de heer Azannay.

2. Spreektijd voor belangstellenden

De heer **Boele** vestigt de aandacht op het jaarlijks evenement NL DOET rond vrijwilligerswerk, (voorheen MADD: Make a Difference Day) op 19 en 20 maart. Van de gemeente Haarlem hebben zich al 16 ambtenaren gemeld om op die dagen in touw te zijn voor mensen in de Janskliniek en Schoterhoeve. Hij roept de raadsleden op zich ook te melden. In het bijzonder lijkt het hem een goed idee als de dan net gekozen nieuwe raadsleden dan acte de présence geven.

3. Vaststellen agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

4. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De leden **Kropman, De Ridder, De Jong, Van Zetten en Van de Manakker** melden dat zij vragen willen stellen aan wethouder Divendal.

Wethouder **Van der Molen** meldt dat wethouder Divendal later zal komen.

Ter advisering aan de raad

5. Beleidsnota participatiebudget

De **voorzitter** zegt dat de commissie een advies gevraagd wordt over het onderbrengen van het participatiebudget per 1 januari 2010 bij één budgethouder.

Mevrouw **Kropman** zegt vooral benieuwd te zijn naar datgene wat in deze nota in het vooruitzicht wordt gesteld: een visie op de nieuwe mogelijkheden van het geïntegreerde participatiebudget. Haar fractie heeft de indruk dat daardoor kansen worden gemist. Zij vraagt wanneer die visie verwacht kan worden.

Mevrouw **De Jong** sluit zich daarbij aan. Het grote geoormerkte deel laat weinig beleidsruimte over. Zij heeft begrepen dat in Amsterdam een groot deel van de inburgeringstrajecten is overgeheveld naar volwasseneneducatie en MBO. Zij vraagt of dit in Haarlem ook mogelijk en beoogd wordt.

De heer **Rutten** herkent zich in het beleid om via het participatiebudget kansen te vergroten. Hij vraagt naar de relevantie van de kanttekeningen over aanstaande bezuinigingen voor het voorliggende

voorstel. Zijn fractie is voorts benieuwd of de inburgeringstrajecten verlopen volgens rijksbeleid, dus niet gescheiden naar sekse.

Mevrouw **Van Zetten** is verheugd dat er nu meer ruimte komt voor niet-uitkeringsgerechtigden, een groep die tot nu toe bij alle regelingen buiten boord viel. Zij ziet dat er bij volwassenen erg veel naar het Nova College gaan, een instelling waar in het verleden veel kritiek op was. Zij hoopt dat dit hoge bedrag van 7 ton goed terecht zal komen. Zij hoopt dat het VO niet leerlingen gaat dumpen in het volwassenenonderwijs om de eigen prestaties op te krikken. De kwestie van de prioriteiten bij komende bezuinigingen dient inderdaad goed bekeken te worden. Zij waarschuwt voor het verdonkeren van vroegtijdige schoolverlaters als die administratief opgaan in het volwassenenonderwijs.

Mevrouw **Özogul** is verheugd over de aangekondigde ontschotting, maar schrikt net als GroenLinks van de oormerking tot 2013. Zij vindt het een prima zaak dat mensen met een gesubsidieerde baan voortaan kunnen verhuizen zonder hun baan te verliezen. Zij maakt zich zorgen over de verlaging van de reserveringsregeling van 60 naar 25%. Een tweede zorg is dat eventuele tegenvallende prestaties in 2010 gevolgen hebben voor de financiering in 2012. Zij vraagt speciale aandacht voor mensen die vanwege beperkingen nooit in staat zullen zijn een startkwalificatie te halen. Verder is zij benieuwd of jongeren met een meervoudige problematiek ook na de ontschotting de speciale begeleiding krijgen die ze nodig hebben.

De heer **Vreugdenhil** vraagt of het budget nu voldoende is. Verder is hij benieuwd of de op pagina 16 genoemde instrumenten beleidsmatig en financieel voldoende gevoed worden door het kabinet voor dit speerpunt in zijn beleid.

De heer **Van den Manakker** informeert hoe het mogelijk is dat er 195 jongeren onder de 27 jaar in de bijstand zitten. Volgen zij een leerwerktraject?

De **voorzitter** merkt op dat hij geen antwoorden op de adviesvraag vernomen heeft.

Wethouder **Van der Molen** zegt dat de afdeling die het budget nu gaat beheren gewend is aan klantmanagement, maar nu met een nieuwe doelgroep te maken krijgt, de inburgeraars met en zonder uitkering. De basis voor deze overdracht is de re-integratieverordening met addendum en niet een visie. Het gaat vooral om uitvoering. De visie is realistisch: in eerste instantie gaat het om duale trajecten als toeleiding naar werk, in tweede instantie om opleiding en in derde instantie om activeringstrajecten om de groep waar mevrouw Özogul op doelt niet te vergeten. Daar zijn raakvlakken met de Wmo.

De vraag over Amsterdam is technisch en kan zij op dit moment niet beantwoorden.

Van ambtelijke zijde wordt aangegeven dat het hier gaat om de vrijstelling voor het inburgeringsexamen voor mensen die een mbo-examen hebben gehaald. Die mogen wel meegeteld worden bij de inburgeraars. Een vraag die nog onderzocht wordt, is of onderwijsmiddelen mogen worden ingezet voor inburgeringstrajecten. Dat schijnt wel te kunnen, wellicht dat het in Amsterdam al gebeurt. Als het kan zal het zeker gebeuren, want de middelen zijn schaars. In algemene zin hanteert de gemeente alle instrumenten die op pagina 16 zijn genoemd. De vraag is of de budgetten toereikend zullen blijven om ze allemaal voor iedere potentiële klant te kunnen inzetten. Daar zullen bij afnemende budgetten keuzes en sturingsmiddelen voor gevonden moeten worden.

De wethouder vervolgt dat er bezuinigingen aankomen en in feite al geëffectueerd zijn door de aankondiging dat er minder gereserveerd mag worden. In 2010 levert dat nog geen problemen op, omdat er nog voldoende reserves zijn. De gesubsidieerde banen slokken een groot deel van het budget op. In de volgende periode zal zeker gekeken moeten worden waar de effectiviteit vergroot kan worden.

De inburgeringscursussen zijn officieel niet gescheiden, maar in de praktijk komen er op de voortrajecten in de wijken voornamelijk vrouwen af. Het project voor Nuggers loopt goed in Haarlem,

er is een speciale ambtenaar voor aangesteld. Het Nova College krijgt inderdaad een fiks bedrag, maar de besteding dient verantwoord te worden.

Zij deelt de zorgen over bezuinigingen. Maar het komt wel vaker voor dat een speerpunt van beleid gepaard gaat met bezuinigingen, zeker bij de grote steden. De gemeente blijft oog houden voor de kwetsbare groepen waar MEE voor opkomt. Ook daar geldt hetzelfde als bij de Wmo: kijk naar wat mensen nog wel kunnen en niet alleen naar hun handicap. Over de jeugdwerkloosheid is een aparte nota verschenen. De 195 jongeren in de bijstand hadden die uitkering al vóór de inwerkingtreding van de wet Wij. Het is wel zaak te zorgen dat ze vóór 1 juli iets anders gevonden hebben.

De **voorzitter** sondeert of de commissie kan instemmen met de adviesvraag. Dat blijkt het geval. Het voorstel gaat als hamerstuk naar de raad.

Overige punten ter bespreking

6. Wmo experiment: Marktplaats hulp bij het huishouden, zorgruil en buurtdiensten

Er hebben zich twee sprekers gemeld. De voorzitter geeft hen het woord. Hun bijdragen zijn ook op schrift uitgedeeld.

De heer **Van der Putte**, lid van de klankbordgroep Wmo, doet onder het motto 'Eigen kracht en zelfredzaamheid van burgers' een oproep om mensen aan te spreken op hun burgerplicht. Het voorliggende plan voor dit Wmo-experiment noemt hij een goede opzet. Hij plaatst wel enkele kanttekeningen:

- Mensen met een grote behoefte aan hulp missen vaak de energie om zelf nog het initiatief te nemen tot een hulpvraag. Vooral bij het ontbreken van digitale vaardigheden is de stap naar fysieke mogelijkheden moeilijk te nemen. De drempel naar hulp is hoog en vraagt veel moed.
- Hij wijst op het risico dat kwaadwillenden misbruik maken van de gastvrijheid van hulpbehoevenden. Tevens vraagt hij wie toeziet op de kwaliteit van geleverde hulp.
- Terecht wordt gesteld dat het verplichten van werkzoekenden tot het verrichten van hulpdiensten een groot afbreukrisico met zich mee zou brengen.
- Hoe zijn de hulpverleners verzekerd?
- De sociale makelaars moeten op deze zaken toezien en regelmatig rapporteren over hun bevindingen.
- Naast de Wmo-raad moet ook de klankbordgroep de gelegenheid krijgen bij de jaarlijkse evaluaties mee te spreken.

Mevrouw **Kropman** meent dat de klankbordgroep juist bestond om in kritische discussie te gaan met de Wmo-raad.

De heer **Van der Putte** stelt dat in zijn beleving er weinig sprake is van discussie maar meer van eenzijdige informatieverstrekking van de Wmo-raad naar de klankbordgroep zonder veel gelegenheid tot reageren.

De heer **Boele** was blij met het initiatief en de durf van de gemeente om met iets innovatiefs aan de slag te gaan op voordracht van de maatschappelijke organisaties. Hij deelt zijn complimenten uit voor de zorgvuldigheid van het proces. Toch denkt hij dat men een ander beeld voor ogen had dan wat er nu uitgekomen is. Dat steekt hem des te meer omdat er in de zorg grote personeelstekorten zitten aan te komen. Wederkerigheid is het belangrijkste uitgangspunt voor dit project. Er wordt zelfs gesproken van driehoeksruilen. Hij vraagt zich af hoe men dat tot stand denkt te kunnen brengen zonder een vorm van puntensysteem in te voeren. Een punten- of urensysteem vormt volgens hem de basis van de zorgruilinitiatieven die hij kent. Een uitruil zal immers zelden één op één plaatsvinden. Nu wordt er veel geld uitgegeven aan sociale makelaars, maar wat gebeurt er als daar geen geld meer voor is? Met een puntensysteem kan een veel duurzamer, uitgebreider en makkelijker door de mensen zelf uit te voeren systeem opgezet worden. Het zou hem wat waard zijn als hij door het verrichten van

hulpdiensten in zijn eigen woonomgeving punten zou kunnen sparen die door zijn ernstig hulpbehoevende broer in Rotterdam zouden kunnen worden ingeruild tegen diensten waar hij behoefte aan heeft. Dat zou een echte stap voorwaarts zijn op weg naar een zorgzame en solidaire toekomst. In het buitenland werken dergelijke systemen met succes. Hij daagt de raad uit de ambities van dit plan bij te stellen en van Haarlem een echte voorloper te maken.

Mevrouw **Kropman** vraagt hem of de ruilmarkt gaat mislukken zonder puntensysteem. Bovendien is zij benieuwd of er extra bureaucratie gemoeid is met een puntensysteem.

De heer **Boele** zegt dat het een goed arbeidsintensief plan is dat goede resultaten kan opleveren zolang er geld is. Met een puntensysteem kan het ook daarna doorgaan als nieuw instrument naast het bestaande vrijwilligerswerk. Er moeten nu ook al dingen vastgelegd worden; zijn voorstel is daaraan een eenvoudig waarderingssysteem te koppelen. Daar zijn voorbeelden van in Nederland.

Mevrouw **De Jong** wijst erop dat in het voorstel staat dat men elders in Nederland na twee jaar gestopt is met het puntensysteem wegens gebrek aan toegevoegde waarde.

De heer **Boele** denkt dat dit slaat op een onvergelykbare situatie met vrijwilligerswerk in Utrecht. In ruilwinkels in Rotterdam hanteert men met succes een puntensysteem voor onderlinge dienstverlening. Ook in Goes is een systeem met 3500 deelnemers.

De heer **Rutten** vraagt naar een minder arbeidsintensief voorbeeld.

De heer **Boele** zegt dat de arbeidsintensiviteit vooral zit in het matchen van diensten. Een sociale makelaar moet wachten tot hij een match kan maken. Een puntensysteem zet mensen zelf in beweging en kan na verloop van tijd veel zelfstandiger functioneren. Punten kun je zonder match verzilveren als iemand zich aandient.

De heer **Trompetter** denkt dat mensen op termijn ook zelf punten kunnen overmaken en beheren.

De heer **Boele** denkt van wel, maar helaas is daar weinig onderzoek naar gedaan. Alleen in Utrecht heeft men geld voor onderzoek kunnen vrijmaken, maar andere systemen zijn niet onderzocht.

De **voorzitter** dankt de sprekers voor hun bijdragen en gaat over tot bespreking.

De heer **Trompetter** acht zichzelf met 15 jaar ervaring enigszins deskundig op punten- en ruilsystemen. Het innovatieve zou kunnen zitten in de urenuitswisseling die koppelingen aan grotere netwerken ook buiten de stad mogelijk zou maken. Het plan is mooi, maar zonder die punten heeft zijn fractie grote moeite om zoveel geld hierin te steken om problemen in zorg en welzijnswerk met vrijwilligerswerk op te lossen. Hij is het roerend eens met de heer Boele.

Mevrouw **De Jong** vindt de motivatie om van punten af te zien in het stuk kort door de bocht. De heer Boele heeft volgens haar met zijn nuanceringen een punt. De doelstellingen van het plan zijn goed om mensen aan te spreken op eigen kracht en andere mensen zonder zorgvraag te stimuleren om diensten aan te bieden. Wederkerigheid is een belangrijke doelstelling, maar dat kan ook in de vorm van punten sparen voor grotere klussen. Zonder punten beperk je de mogelijkheden. Zij acht het de moeite waard om daar nog eens naar te kijken. Want op zich is dit experiment van de gemeente spannend en goed.

Mevrouw **Kropman** prijst de durf van de gemeente. Zij herinnert zich dat dit project in Zuiderhout zou starten als middel tegen de vereenzaming van ouderen. Waarom is die wijk afgefallen? Zij is benieuwd hoe de wethouder tegen een puntensysteem aankijkt en wat het zou kunnen betekenen voor de slagingskansen. Want wat gebeurt er als straks het geld op is voor de sociaal makelaar? Zij pleit voor het vooraf scherp stellen van evaluatiecriteria om vast te stellen of de proef geslaagd is en een besluit te kunnen nemen over voortzetting al dan niet met een sociaal makelaar.

De heer **Rutten** mist bij de doelstelling het aanboren van talenten van verborgen aanbieders. Dit gaat uit van vraag. Veel mensen zijn zich volgens hem niet bewust dat ze iets te bieden hebben. Juist zij zouden gestimuleerd moeten worden, ook als ze niets daarvoor in ruil vragen.

Mevrouw **Van Zetten** noemt dit experiment een belangrijk element uit het drie jaar geleden ingezette Wmo-traject. Er is ook geld voor gereserveerd. Zij vond de keuze voor Zuiderhout een heel geschikte en vraagt waarom die afgefallen is. Naar de wijken in Zomerzone gaat al veel geld en energie via andere programma's, met vouchers en krachtwijken. Zij vraagt zich af hoe die omslag heeft kunnen plaatsvinden. En waarom dan niet eens een keer een heel andere wijk gekozen is, bijvoorbeeld in Noord, waar weinig aandacht naar uitgaat. Zij is voor het stimuleren van initiatieven, het puntensysteem lijkt mogelijkheden te bieden. Zuiderhout leek haar daarvoor een uitgelezen wijk.

Mevrouw **Swen** noemt het een prachtig initiatief. De argumenten van de heer Boele klinken haar zinnig in de oren. Zij wil graag weten wat de nadelen zijn van een puntensysteem in vergelijking met het voorliggende plan.

Mevrouw **Özogul** heeft complimenten voor het initiatief. De Parkwijk en Slachthuisbuurt zijn moeilijke wijken om vrijwilligers te werven. Heeft dat een rol gespeeld in de keuze en gevolgen voor de ambitie? Zij juicht het toe als mensen meer met elkaar in contact komen, ook als daar geen tegenprestatie voor verwacht wordt. Zij begrijpt dat de sociaal makelaar waakt over de veiligheid van de meest kwetsbare mensen. Maar wie gaat er over klachten die kunnen ontstaan als wildvreemde mensen bij elkaar over de vloer komen? Ook zij ziet graag een antwoord van de wethouder op het puntensysteem. De sociaal makelaar staat dicht bij de mensen en instellingen en kan daardoor mensen aan elkaar koppelen. Het gaat hier niet om een landelijk systeem, maar om een experiment in drie wijken. Wat zijn dan de voor- en nadelen van een puntensysteem?

De heer **Vreugdenhil** stelt dat het project draait op vertrouwen. Geeft dat voldoende waarborgen voor de veiligheid en kan een beperkt aantal makelaars dat behappen, vraagt hij zich af. Meer onderlinge contacten juicht hij toe, de website acht hij een mooi instrument en een puntensysteem lijkt hem handig.

Wethouder **Van der Molen** brengt de ontstaansgeschiedenis in herinnering. Bij een conferentie over de nieuwe aanbesteding van huishoudelijke hulp opperde professor De Ridder van het Innovatieplatform ook eens op een ander manier te kijken. Daar zat het totale werkveld bij. Met zijn allen, zie de lijst van organisaties in de bijlage bij het stuk, is het idee uitgewerkt. Er is veel commitment van deze organisaties die ambassadeurs worden van dit experiment. Zij hebben contacten met bewoners in wijken en zullen mensen erop wijzen. Het moet iets van bewoners zelf worden, dat is van belang. Het van onderop starten is essentieel. Punten komen pas aan de orde als er voldoende vertrouwen en volume is bereikt bij bewoners. Er is gekozen voor een wijk van Dock en een wijk van Haarlem-Effect. De wijkraad van Zuiderhout heeft zeven maanden geleden een afmeldingbrief gekregen waar niet meer op is gereageerd. Zij zal een kopie van die brief naar de commissie sturen. Het aanbod van mensen die iets te bieden hebben gaat via veel kanalen in de wijk verlopen. In de Utrechtse wijk Lunetten verloopt het uitstekend zonder puntensysteem met al zijn extra administratie.

De heer **Trompetter** interrompeert dat het matchen juist moeilijker en bureaucratischer wordt zonder puntensysteem. Haarlem moet zich niet van wereld en ontwikkelingen in zorgland afsluiten. De administratieve systemen bestaan en kosten weinig. Bij de raadsmarkt over zorgruil bleken veel van de genoemde organisaties geen idee te hebben van puntensystemen. Hij signaleert een groot kennishiaat.

Wethouder **Van der Molen** constateert dat een meerderheid kennelijk voelt voor een puntensysteem. Zij heeft daarvoor echter meer onderzoek nodig, omdat ze tot nu toe alleen informatie heeft dat het veel vergt en weinig toevoegt. Zij zegt toe daarop terug te komen. Maar zij geeft ook aan dat de wijken in de startblokken staan om met het experiment te beginnen. De grote lijst van meewerkenden en het karakter van wederkerigheid geven haar het vertrouwen dat men van start kan gaan. Zij is bang dat mensen gaan afhaken als er vertraging optreedt.

Mevrouw **Kropman** is er niet van overtuigd dat het experiment kans van slagen heeft zonder puntensysteem dat juist de basis kan vormen van wederkerigheid. Op welke termijn denkt de wethouder met nieuwe informatie en argumenten te kunnen komen? Zij pleit ervoor meteen in een wijk met een puntensysteem te starten als vliegwiel en extra dimensie in het experiment.

Mevrouw **De Jonge** stelt voor in een wijk te starten met punten en in een andere zonder.

De heer **Trompetter** kondigt een amendement aan.

De **voorzitter** stelt dat dit geen raadsvoorstel is en dat dus een amendement niet aan de orde is. Wel komt er volgende week een voorstel in de raad over 175.000 euro uit de Wmo-reserve voor een deel van dit project. Het grootste deel van het budget staat echter al gereserveerd.

De heer **De Ridder** heeft nog geen goed verhaal gehoord als reactie op de inspreker. Hij vraagt de wethouder recht te doen aan de inhoudelijke discussie. Dat vraagt of om uitstel tot de goede argumenten beschikbaar zijn of nu al iets inbouwen bij de start.

Wethouder **Van der Molen** zegt het draagvlak voor een puntensysteem bij de fracties te willen honoreren. Zij zal in overleg met betrokkenen en bewoners een wijk laten uitzoeken waar begonnen kan worden met een puntensysteem. Men dient zich wel te realiseren dat daar tot op heden niet met hen over gesproken is en dat de kosten onbekend zijn. Zij kunnen dus ook aangeven dat zij er niets voor voelen. Zij zal de commissie verder informeren zodra het kan.

In de experimenteerfase wordt dit project nog niet opgenomen in het prestatieplan van de gesubsidieerde organisaties. Als het project slaagt, zal dat uiteraard wel gebeuren. De kosten zullen dan overigens lager uitvallen omdat het onderdeel moet gaan worden van de civil society die beschreven staat in de welzijnsnota. Tijdens het traject wordt de zaak gemonitord door de sociaal makelaars en andere professionals. Harde criteria zijn nog niet vastgesteld. Er is wel al gesproken met de afdeling onderzoek, waar men het ook lastig vond. Er zal gevraagd worden naar de beleving en tevredenheid van bewoners over het project. Ook het aantal gemaakte matches, voor zover bekend, kan een criterium zijn.

De veiligheid is in het begin een taak voor de sociaal makelaar en andere partners. Men gaat echter uit van vertrouwen. In Utrecht zijn weinig incidenten geweest.

De **voorzitter** vraagt of iedereen nu over voldoende informatie beschikt voor het besluit over de onttrekking aan de Wmo-reserve. Dat blijkt het geval, waarna hij dit agendapunt afsluit.

7. Voortgangsnote integraal jeugdbeleid 2009-2010

De **voorzitter** stelt met het oog op de klok voor dit punt door te schuiven naar de vergadering van 11 september. De commissie gaat akkoord.

Wethouder **Divendal** vraagt de commissie technische vragen zo veel mogelijk van tevoren in te dienen.

8. Rondvraag

De heer **De Ridder** vraagt naar de zorgwekkende ontwikkelingen rond Prisma.

Wethouder **Divendal** zegt die vraag in beslotenheid te willen behandelen.

De heer **De Ridder** signaleert dat het Stedelijk Gymnasium volstrekt zijn eigen gang lijkt te gaan en niet deelneemt aan overleg. Hij wil weten hoe de wethouder daar tegenaan kijkt.

Wethouder **Divendal** zegt dat de discussie rond het Stedelijk Gymnasium vorig jaar heeft gewoed, maar is bedaard door afspraken te maken tussen scholen. Nu hebben er wel zaken in de krant gestaan die niet waar zijn. Het Stedelijk Gymnasium is in zijn aanwezigheid wel degelijk gevraagd de afspraken mede te ondertekenen. De bewering dat het Stedelijk Gymnasium niets gevraagd is, klopt dus niet. Het verschil van mening gaat over het vrijwillig convenant tussen scholen over het strategisch huisvestingsplan. Wettelijke regels tellen echter zwaarder dan een convenant. Als een school zich aan een convenant wil onttrekken, kan dat dus. Het Stedelijk Gymnasium is echter zelf tot de conclusie gekomen dat niet te gaan doen. Ze doen het nu echter voorkomen alsof ze tegengewerkt worden. Ze hadden vorig jaar tegenvallende aanmeldingen en durven het waarschijnlijk niet aan een nieuwe school te starten. Om een school te starten moet je opgenomen worden in het Regionaal plan onderwijsvoorzieningen dat een zaak is van het rijk en de onderwijsinstellingen en niet van de gemeente. Het Stedelijk Gymnasium heeft geen aanvraag ingediend. Hij schat in dat ze het risico niet aandurven. De gemeente heeft alle medewerking toegezegd op grond van de regels voor onderwijshuisvesting, als de school in afwijking van het convenant toch wil groeien en leerlingen wil blijven aannemen. Maar niet met een nieuwe school. Volgens de regelgeving van het rijk moet een school zelf de eerste 10% groei opvangen, daarna moet de gemeente bijspringen. Desgevraagd antwoordt hij mevrouw Van Zetten dat Dunemare nog een licentie voor een nieuwe school die waarschijnlijk afkomstig is van de oude Spaarnescholengemeenschap. Die kan men in deze scholenstrijd desgewenst weer activeren. Hij heeft morgen een afspraak met Dunemare ter voorbereiding op hun gesprek met de commissie.

Mevrouw **Kropman** vraagt hoe het staat met het door Dagbesteding opknappen van fietsen die bij het station geparkeerd staan.

Wethouder **Divendal** zal die vraag nogmaals specifiek uitzetten en via een formulier laten beantwoorden.

De voorzitter sluit de openbare vergadering om 22.55 uur.